

Top25snuff

www.top25snuff.com

Pieśń o tabace Ziemia malborska kultura ludowa,

Władysław Łęga, Toruń 1933

Pieśń o tabace

1. Przeczacne ziele!
Książęta, amtmani,
Co béli z nami
Wszyscy porównani,
Pałą i zażywają.
2. A te prostacy,
Co ją w rogach noszą,
Co raz zażywają,
Do góry podnoszą,
Jeśli im się róg świeci.
3. Jak im się świeci
Bardzo się gniewają,
Że już tobaki
Licho w rogach mają
Biją się niemi w napiętki
4. Przyszła komoszka
I wiory przeciera,
Na popiół ścięra,
Na papier przesiewa
A jej z nosa sok ciecze.
5. Jedna do drugiej
Skarży się o nędzy,
Że na tobakę
Niechce stać pieniędzy,
Jeśli tańsza nie będzie.
6. Przedałam żupon
Przedałam dwa jupy,
A na ostatku i kitelek z dupy
Tymczasem śmierć nadejdzie.
7. Mężu kochany!
Patrz mi jakiej rady,
Bo bez tobaki
Będą kłótnie, zwady,
I róg Cię doleci.
8. Weź mnie grochu
I trzy funty szpaku,
Leć po tobakę
Łokieć po trojaku
Niech Ci dobrze mierzy.
9. Żona od męża
Je rozweselona
Leci po tobake
Jakby szalona
Ani się nie zdraża.

10. Już idzie nazad
I kawałek uzre
Mówi do męża:
Niech go rakarz pozre
Nie dobrze mi mierzył.

11. Mężu kochany!
Razu się nie zrażaj
Przyjmuj tobakę
Raz nie uważaj
Natarł ci jej pełen róg.

Istnieje także alternatywna wersja drugiej zwrotki tego utworu:

A ci zaś sprośni,
Co ją w rogu noszą
Co raz zażywają,
W górę róg unoszą
Jak im się róg świeci.

Sama pieśń została podyktowana autorowi przez niejaką starą Płatwichową z Miran

Źródło: „Ziemia malborska: kultura ludowa”, Władysława Łęgi, Toruń 1933

**Więcej na:
www.top25snuff.com**